

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๘
นำธรรมะที่เทศน์สอนวันนี้ไปปฏิบัติ

ผู้กำกับ การภาวนาของสันติ มีดังนี้

ข้อ 1. วันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2548 หลังจากที่หนูเดินจงกรมเสร็จแล้ว ขณะนั้นเป็นเวลาประมาณ 5 ทุ่มครึ่ง รู้สึกอยากพักผ่อน จึงได้กลับเข้าแคร์ แล้วยอน แต่ขณะที่นอนอยู่นั้น มีอาการเหมือนหลับไม่เป็นสุข กระสับกระส่าย จนลืมตาตื่นขึ้น ขณะที่ลืมตาขึ้นก็ปรากฏภาพเปรตจำนวนมาก กำลังจ้องดูหนูอยู่ การเห็นในครั้งนี้เป็น การเห็นจากตาเนื้อ เพราะ รู้ตัวว่า ตื่นนอนแล้ว ไม่มีอาการชงลุก ไม่มีอาการกลัว แต่แปลกใจว่า ทำไมพวกเปรตจ้องอยู่อย่างนั้น ไม่ไปเสียที หนูจึงสวดมนต์ สัพเพ สตฺตา สุขิตา โหนฺตุ วนไปวนมา หนูสวดอยู่หลายนาที ก็ยังไม่ไป หนูจึงได้เปลี่ยนมาสวด นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส สวดบทเดียวอยู่อย่างนี้ประมาณ ครึ่งชั่วโมง แล้วพวกเขาถึงจะไป

ข้อ 2. วันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 หนูเดินจงกรมตั้งแต่ 6 โมงเย็น จนถึง 3 ทุ่ม จึงหยุด วันนี้เหนื่อยมาก อยากพักผ่อน หนูกลับเข้าแคร์ เปิดวิทยุฟังเทศน์ แล้วล้มตัวลง เพื่อจะนอนพัก ทันใดนั้นมีอาการของจิตละเอียดมาก อธิบายยาก แต่พอสรุปได้ว่า มีอาการเบา รู้สึกดีมาก โดยอาการนี้เริ่มต้นจากปลายเท้า ขึ้นมาเรื่อยๆ จนรู้สึกว่า ไม่มีร่างกาย ทั้งๆ ที่นอนฟังเทศน์เฉยๆ ไม่ได้ตั้งใจจะทำภาวนา เป็นอยู่นานประมาณ 1 ชั่วโมงครึ่ง หลังจากนั้นจึงลุกขึ้นนั่งภาวนา

การนั่งภาวนาครั้งนี้ ในตอนแรกรู้สึกเงียบอย่างเดียว หลังจากนั้นเริ่มปรากฏรูปหน้าพระพุทธรเจ้าแล้วค่อยๆ เห็นเต็มองค์ ท่านกำลังเดินเข้ามา พร้อมพระ-สาวกเดินตามหลังมาด้วย เป็นหมื่นๆ องค์ เต็มไปหมด แล้วสักพักท่านก็หยุด ทันใดนั้นตัวหนูเองที่นั่งภาวนาดูพระพุทธรเจ้าอยู่นี้ รู้สึกว่า ได้เห็นตัวเองเดินออกไป แล้วนั่งลงกราบท่าน หลังจากที่หนูกราบเสร็จแล้ว ท่านก็เดินไป ข้างหน้านั้นปรากฏเป็นห้องใหญ่ กว้างขวาง มีลักษณะเหมือนศาลา เมื่อพระพุทธรเจ้าและพระสาวกเดินเข้าไปในห้องนั้น ก็ปรากฏว่า มีตั้งตัวใหญ่มาก อยู่ตัวหนึ่ง หนูเห็นพระพุทธรเจ้าเดินไปนั่งที่ตั่งตัวนั้น ท่านนั่งในลักษณะห้อยเท้าทั้งสองข้างวางลงที่พื้น ส่วนพระสาวกองค์อื่นๆ ยืนอยู่ด้านหลังท่าน

เมื่อเห็นพระพุทธรเจ้านั่งเรียบร้อยแล้ว หนูจึงเดินเข้าไปกราบที่ใกล้ๆ เท้าของท่าน ในความรู้สึกตอนที่กราบลงไปนั้น หนูแอบดูเท้าของท่านไปด้วย ลักษณะของท่านนั้น ขาวนวลเท้าเรียงชิดกัน ปลายนิ้วทุกนิ้วเสมอกันหมด เมื่อหนูกราบครบ 3 ครั้งแล้ว พระพุทธรเจ้าจึงพูดกับหนูว่า โชคดีนะ แล้วหนูก็ลุกขึ้นไปยืนอยู่ในที่ที่หนึ่ง ทันใดนั้นในจำนวนพระ

สาวกที่กำลังยืนอยู่ทั้งหมด มีพระองค์หนึ่งกำลังนั่งลงกราบพระพุทธเจ้า แล้วตามด้วย พระองค์ที่ 2 หนูรู้จักทั้ง 2 องค์เจ้าคะ องค์แรกคือ หลวงพ่อมั่น องค์ที่ 2 คือ หลวงพ่อ ปัญญา เมื่อทั้ง 2 ท่านกราบพระพุทธเจ้าเสร็จ และยืนขึ้นแล้ว หนูจึงเดินเข้าไปกราบท่าน โดยกราบหลวงพ่อมั่นก่อน แล้วท่านก็พูดกับหนูว่า โชคดีนะ หลังจากนั้นหนูจึงกราบหลวง พ่อปัญญา ท่านได้พูดกับหนูเหมือนกันว่า โชคดีนะ

เมื่อหนูกราบเสร็จเรียบร้อยแล้ว พระพุทธเจ้าก็ยืนขึ้น แล้วเดินจากไปพร้อมด้วย พระสาวกทั้งหมด ขณะที่พระพุทธเจ้าและพระสาวกกำลังเดินกลับไปนั้น หนูฟังรู้สึกถึงความประหลาดใจ ingsตัวเอง ปลาบปลื้มใจ ดีใจ เป็นอะไรก็บอกไม่ถูก มันเที่ยวถามตัวเอง อยู่ว่า ทำไมพระพุทธเจ้ายังมีชีวิตอยู่ และยิ่งแปลกใจไปกว่านั้นก็คือ ทำไมหนูถึงได้กราบ พระพุทธเจ้าด้วย หลังจากนั้นไม่นาน จิตก็ถอนออกมา

หลวงตา เหล่านี้เป็นอาการของจิต ตามจริตินิสัยของแต่ละคน ไม่ใช่เป็นเรื่องละ กิเลสและสังสมกิเลส แต่เป็นอาการของผู้บำเพ็ญธรรม จะปรากฏในแง่ต่าง ๆ ตามนิสัยของ ตนดังที่พูดมานี้ อันนี้ให้เป็นเรื่องของแต่ละคน ๆ ผู้ที่ถูกจริตินิสัยของตนจะยึดข้อใดอาการ ใดของผู้แสดงออกมานั้นก็ยึดไปได้ หากไม่สัมผัสก็ไม่ต้องยึด ปล่อยไปธรรมดา เพราะนี่ เป็นอาการของจิต ไม่ใช่เป็นเรื่องละกิเลสและสังสมกิเลสโดยตรง เป็นอาการของจิตไป ธรรมดา จึงจัดให้เป็นนิสัยธรรมดา เรื่องละเรื่องสังสมนั้นเกี่ยวกับเรื่องภวานาล้วน ๆ อย่าง ที่ปรากฏหลวงปู่มั่นกับท่านปัญญาก็เหมือนกัน

พอพูดอย่างนี้ขึ้นมา ก็แยกออกมาจากส่วนใหญ่เลย เหมือนแม่น้ำมหาสมุทรมัน มากขนาดไหน เราจะเอาน้ำมหาสมุทรไปใช้แบบไหน กิริยาอาการใดของน้ำแต่ละหยด ๆ หรือน้ำในบึงในบ่อเราเอาไปใช้แบบไหน ๆ ก็ได้ ออกไปจากส่วนใหญ่ คือน้ำในบึงในบ่อ หรือมหาสมุทร เอาไปใช้ในอาการต่าง ๆ ได้ทั้งนั้น นิสัยธรรมของพระพุทธเจ้าส่วนใหญ่ก็ เรียกว่าธรรมธาตุ ธรรมธาตุเป็นพื้นฐานอันใหญ่โต กิริยาอาการของธรรมธาตุที่แสดงออก เหมือนเราตักเอาน้ำนั้นไปทำประโยชน์ในที่นั้นที่นี้ แสดงอาการต่าง ๆ ออกมาตามกิริยา อาการของน้ำที่มีส่วนผสมต่าง ๆ นิสัยธรรมของพระพุทธเจ้าก็เป็นอย่างนั้น อาการเหล่านี้ ออกมาจากพื้นเพใหญ่ของธรรมทั้งนั้น

แต่ถ้าเพลिनไปก็ผิด เรื่องเหล่านี้ให้ถือเป็นอาการเท่านั้น ไม่ให้เพลिनหลงไปตาม และเศร้าโศกไปตาม ถ้าเพลिनไปตามจะมีเศร้าโศกไปตามด้วยกัน ถ้ารู้ตามหลักความจริง ของมันที่แสดงออกจากกิริยาของจิต นิสัยของตนแล้วก็ไม่เป็นไร ให้เข้าใจเอาตามนี้นะ อัน นี้เป็นอาการหนึ่งต่างหาก พรรณนาไม่ได้ ของนักภวานาแต่ละราย ๆ จะเป็นอาการต่าง ๆ กัน เป็นอาการของจิตตามจริตินิสัยของผู้นั้น ๆ บางรายก็ไม่ค่อยเห็น มีมาน้อยต่างกัน อัน

นี่เป็นกิริยาอาการตามนิสัยไปต่าง ๆ ส่วนหลักใหญ่คือการละการถอนกิเลส การสั่งสมกิเลส เราต้องเอานี้เป็นหลักใหญ่ของการภาวนา

กิเลสมันเป็นยังไง จิตมันแยบไปติดอะไรไปข้องอะไรไปพัวพันอะไร ไปยินดียินร้าย กับสิ่งใดบ้าง นี่เป็นเรื่องอาการของกิเลส แสดงออกไปยังใจบ้าง อาการของธรรมตามรู้ กัน ๆ ละกัน แก่ไขกัน นี่เรียกว่าการละการถอนกิเลส อันหนึ่งไปสั่งสมกิเลสออกไป อันหนึ่ง ตามแก้กัน นี่เรียกว่าภาวนาโดยตรง ละกิเลสถอนกิเลสโดยตรง เวลามันสั่งสมกิเลสก็รู้ แก่ กิเลสมันก็รู้ รู้ที่อยู่ใน จำเอานะ อันนั้นเป็นอาการ นักภาวนาจะรู้แปลก ๆ ต่าง ๆ กัน ถ้า นักภาวนาจริง ๆ ท่านเข้าใจของท่านแล้วท่านไม่ค่อยพูดอะไร ท่านจะพูดแต่หลักสำคัญเท่านั้นเอง

สันติ หนูรู้สึกว่ามีผู้รู้ธรรมดา อันนี้ดับได้ ส่วนความรู้อย่างอื่นไม่ดับไม่หาย

หลวงตา ความรู้อย่างอื่นไม่ดับไม่หายก็คือจิตนั่นเอง หลักใหญ่ของความไม่ดับไม่หายคือจิต อาการเหล่านั้นมันก็มีของมัน เข้าใจ เราไม่พูดอะไรมาก เราจะฟังแต่จุดสำคัญเท่านั้นเอง

สันติ ต้องทำอะไรต่อไปเจ้าคะ

หลวงตา ก็ดูจิต อาการของจิตเป็นยังไง มันเคลื่อนไหวไปยังไง ให้ดูจิตกับอาการของจิต เหล่านั้นเป็นอาการภายนอก เป็นบางกาลบางเวลามันจะรู้จะเห็น ก็ให้รู้ให้เห็นไป แต่หลักใหญ่ของจิตให้รู้อาการของจิตว่าไปผิดหรือไปถูก นักภาวนาจะดูตรงนี้ แก่กิเลสแก่ ตรงนี้ สั่งสมกิเลสก็ออกจากอาการของจิต ก็มีเท่านั้น

ผู้กำกับ มีหนังสือพิมพ์ไทยครับ

หลวงตา เออ เอ๋ว่าไปซิ นสพ.พิมพ์ไทยนี้เป็นหลักเกณฑ์ของชาติของศาสนาเราได้ดี นสพ.พิมพ์ไทยนี้เป็นธรรม เราฟังทุกสิ่งทุกอย่างเราจะฟังด้วยความเป็นธรรมทั้งนั้น เขาจะตำหนิแบบไหน ชมเชยแบบไหนก็ตาม เราจะฟังเป็นธรรมหมดเลย เราไม่ถือว่ามีอันนั้นมากกระทบเรา อันนี้มากกระทบเรา เราไม่ว่านะ เราไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับสิ่งเหล่านี้ พูดตรง ๆ ไปเลย เป็นแต่เพียงสัมผัสสัมพันธ์กับสิ่งเหล่านี้ ก็นำมาเป็นประโยชน์แก่โลกทั่วไปเท่านั้นเอง เอ๋ว่าไป

ผู้กำกับ จากหนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทย รายวัน คอลัมน์วิจารณ์ธรรม ประจำวัน พุทธสัปดาห์ที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๕๘

เพียง ! หลวงตาเป่ากระหม่อมให้แล้ว

ความเชื่อความศรัทธาของคนนับว่าเป็นเรื่องยากที่จะอธิบายให้ใคร ๆ เข้าใจได้ง่าย ๆ เรื่องนี้ต้องอยู่ที่ความเชื่อของแต่ละคนซึ่งไม่เหมือนกัน อย่างเช่น ความเชื่อในพุทธคุณของ

พระผงสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) ความเชื่อนี้ยังส่งผลให้พระผงสมเด็จพระพุฒาจารย์มีราคาพุ่งขึ้นสูงถึงองค์ละ 5 ล้านถึง 10 ล้านบาท

ความเชื่อในน้ำพระพุทธรณ์ของหลวงพ่อกุณ ปริสุทโธ เทพเจ้าแห่งวัดบ้านไร่ก็เช่นกัน ความเชื่อนี้มีทั้งท่านนายกฯ ท่านรัฐมนตรี นักการเมือง และบรรดาข้าราชการชั้นผู้ใหญ่แทบทุกระดับ ต่างก็เชื่อว่าเข้มขลังศักดิ์สิทธิ์ยิ่งนัก หากใครได้รับการประพรมน้ำพระพุทธรณ์ของหลวงพ่อกุณเข้าแล้ว สิ่งใดที่ตั้งจิตอธิฐานไว้ก็จะได้สมดังปรารถนา

อย่างหลวงพ่อกุณที่ปักชำไต้บ้านเราก็คงเช่นกัน ชาวไต้ทุกคนต่างก็เชื่อมั่นกันว่าพ่อกุณค้ายของคี่นี้เป็นพระที่มีวาจาสิทธิ์ เมื่อท่านเปล่งวาจาออกไปอย่างไรก็ต้องเป็นไปอย่างนั้นทุกครั้ง ถึงแม้ว่าหลวงพ่อกุณจะล่วงลับดับขันธไปนานแสนนานแล้ว แต่ความเชื่อก็ยังได้รับการสืบสานบอกเล่าต่อ ๆ กันมา

ปัจจุบันเรื่องความเชื่อในวาจาสิทธิ์นี้ คงต้องยกให้กับหลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน แห่งวัดป่าบ้านตาด ซึ่งบรรดาลูกศิษย์ลูกหานับแสนนับล้านคนต่างก็เชื่อว่าเมื่อหลวงตาองค์นี้พูดอย่างไรก็ต้องเป็นไปตามนั้น ศิษย์ทุกคนจึงอยากได้ยินคำชมจากหลวงตา แม้คำน้อยนิดที่หลวงตาท่านเอ่ยปากชม ลูกศิษย์คนนั้น ๆ ก็จะมีประนมมือขึ้นทว้มนิ้วเปล่งสาธุการออกมาดังลั่น

ด้วยคำศักดิ์สิทธิ์ของหลวงตานี้เอง จึงทำให้ลูกศิษย์ทุกคนต่างเกรงกลัวไม่กล้าที่จะกระทำความผิด หรือประพฤติผิดศีลผิดธรรม ถึงแม้จะเป็นการกระทำผิดต่อข้อห้ามเพียงเล็กน้อย ๆ ก็ตาม

เมื่อก่อนที่จะครบวาระการเป็นรัฐบาลของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร หัวหน้าพรรคไทยรักไทย หลวงตาท่านเคยกล่าววาจาตำหนิติติงเอาเหมือนกัน เมื่อตักเตือนหลายครั้งแล้วก็ยังไม่ฟังหลวงตาท่านจึงเล่นคำหนัก ๆ เอาบ้าง ถึงขนาดต้องใช้คำว่า “อย่ามาเหยียบหัวครูบาอาจารย์ มันจะไม่เจริญ” คำอันเป็นวาจาสิทธิ์นี้บรรดาลูกศิษย์ลูกหาต่างก็พากันไม่สบายใจ ด้วยเกรงว่าผู้นำพรรคใหญ่ที่หลวงตาเคยชื่นเคยชมหนักหนา

อาจถึงคราวสิ้นอนาคตทางการเมือง !!

แต่พอมาวันนี้ (17 ม.ค.) หลวงตาท่านได้กล่าวคำเมตตาถึงท่านนายกฯ คนนี้ว่า “ให้รู้สึกสงสารนายกฯ เราเป็นคนดี พี่นเพเป็นคนดี แต่มันมีอะไร ๆ ลึก ๆ ลับ ๆ อยู่ จะเป็นบาปเป็นบุญเป็นกรรมอะไรก็ไม่ทราบนะ กับนายกฯ ของเราคอนี้”

หลวงตายังให้คำปลอบประโลมใจแก่ท่านนายกฯ อีกด้วยว่า “นายกฯ คนนี้เด่น อย่างที่เราอ่านวันนั้น 13 รายการที่บริหารชาติบ้านเมืองมา อย่างนี้ไม่มีใครทำได้ นายกฯ คนนี้ทำได้ เราบอกตรง ๆ อย่างนี้เองว่าทำได้ พวกยาเสพติดนี้ โถ มันจะเอาให้คนไทยทั่วประเทศนี้เป็นหมาขี้เรื้อนไปหมด ยาเสพติดไม่มีใครจะปราบได้ นายกฯ ปราบได้ นี่น่าชมไหม เรื่อง

สำคัญมากที่สุดคือคนไทยเราทั้งประเทศจะเป็นหมาขี้เรื้อนไปทั้งหมด ไม่มีค่ามีราคาเลย นี่ก็นายกเราปราบได้ขนาดนี้ หาไม่ได้แล้ว นี่เราก็อิ่ม”

ลองอย่างนี้ก็เท่ากับหลวงตาท่านได้เมตตาเป่ากระหม่อมให้กับท่านนายกฯ คนนี้แล้ว ใครที่คิดจะมาแข่งบุญแข่งวาสนาก็เห็นที่จะยาก... !!

ใครไม่เชื่อก็อย่าลบลู่ ??

ณ. หนูแก้ว

หลวงตา ก็ไม่มีอะไร ที่พูดนี้ชอบธรรมหมดแล้ว ไม่มีที่ค้านอะไร ที่ควรชมก็เป็นไปถูกต้องแล้ว ที่ค้านไม่มีกล่าวถูกต้องแล้ว หนังสือพิมพ์ฉบับนี้เป็นหนังสือพิมพ์หัวใจของชาติของศาสนาได้เป็นอย่างดี พี่น้องทั้งหลายให้สังเกตหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ ฉบับอื่นฉบับใดเราก็ไม่ตำหนิ แต่หนังสือพิมพ์ฉบับนี้ เข้ามาสัมผัสสัมพันธ์กับทางหูทางใจเราบ่อยๆ เช่นอย่างวันนี้อ่านขึ้นมา เราก็ได้คิดได้อ่านตามที่หนังสือพิมพ์กล่าวมา ว่าผิดหรือถูกประการใด เพราะฉะนั้นจึงว่าหนังสือพิมพ์ฉบับนี้เป็นหนังสือพิมพ์คู่บ้านคู่เมืองคู่ศาสนาของเราบอกได้เลยว่าโดยแท้ ถ้าไม่เปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น ถ้าเป็นไปอย่างนี้ก็เป็นธรรมไปเรื่อย ๆ

คือเราพูดทุกอย่างจะพูดให้เป็นธรรม จะไม่มีอะไร เช่นอย่างเรานำพี่น้องทั้งหลายช่วยชาติบ้านเมืองมาเป็นเวลา ๖ ปีเต็มนี้ เรายังไม่เห็นความบกพร่องของเรา ว่าได้พาพี่น้องชาวไทยเราผิดพลาดไปที่ตรงไหนๆ เพราะก่อนที่จะนำเราได้พิจารณาเต็มหัวอกแล้วค่อยออกทุกช่องๆ เมื่อได้พิจารณาเต็มที่หรือถูกเต็มที่แล้วออกเต็มที่เลย ผิดถูกชั่วดีประการใดจะออกด้วยการพิจารณาเสียก่อน อย่างการนำชาติ เริ่มมาตั้งแต่เรานำเรา เอาธรรมพระพุทธเจ้าเป็นแบบแปลนแผนผังแผนที่ทางเดินของธรรม เราก้าวเดินมาโดยลำดับตามแผนที่ที่ถูกต้องแม่นยำแล้วนั้น ก็ปรากฏว่าได้ผลมาเป็นลำดับลำดับจนเป็นที่พอใจในการดำเนินของเรา

ทีนี้เมื่อชาติบ้านเมืองซึ่งเกี่ยวโยงกันอยู่ในคนทั้งโลก แล้วยื่นเข้ามาที่ทั่วประเทศไทยของเรา มาเกี่ยวโยงกับเรา ที่ประหนึ่งว่ารับผิดชอบอยู่ด้วยกันนั้นแหละ เพราะเป็นคนไทยด้วยกัน ลูกชาวพุทธด้วยกัน เมื่อมีอะไรมากระทบกระเทือน เราซึ่งเป็นเจ้าของของชาติศาสนา พระมหากษัตริย์ จะนั่งนอนใจอยู่ไม่ได้ เราต้องพินิจพิจารณาผิดถูกชั่วดี ควรแก้ไขตัดแปลงตรงไหนก็ต้องแก้ไขตัดแปลง ด้วยเหตุนี้เองที่ได้นำพี่น้องทั้งหลายออกช่วยชาติบ้านเมือง เพราะเห็นว่าบ้านเมืองจะล่มจมได้จริงๆ จนกระทั่งเกิดความสลดสังเวช ตั้งแต่ปู่ย่าตายายเรานำพี่น้องลูกหลานชาวไทยเรามา ก็นำมาด้วยความสงบรรมเย็นเป็นสุขตลอดมา

แต่มาระยะนี้ลูกเต้าหลานเหลนมีจำนวนตั้ง ๖๒ ล้านคน แล้วทั้งหมดนี้จะพากันเอาเมืองไทยให้ล่มจมลงทะเลหลวงเสียหมด ด้วยคนไทยเป็นผู้ทำเอง จะตำหนิติเตียนคนอื่นชาติใดที่เข้ามาโจมตีหรือมารบราอะไรให้ชาติไทยล่มจมนี้ก็ไม่เห็นมี มีแต่พวกชาติไทยของเราเองเป็นผู้ล้มเนื้อล้มตัว นิสัยฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม เหยียบหัวปู้ย่าตายายที่ท่านพาถ่อพาพายมาด้วยความสงบร่มเย็นพอดิบพอดิ กลายเป็นความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมไป ความฟุ้งเฟ้อนี้ก็เป็นภัยอันสำคัญๆ แต่ละคนๆ แล้วก็ เป็นภัยต่อชาติบ้านเมืองของเรา ถึงขั้นที่จะทำชาติบ้านเมืองให้ล่มจมได้ ดังที่เราเห็นแล้วปี ๒๕๔๐

เจ็บแล้วให้เข็ด นี่เราเคยพูดแล้วเสมอ ใครเป็นคนทำชาติให้ล่มจม คนทั้งประเทศกระเทือนถึงหัวใจกันหมด เมื่อเจ็บแล้วให้เข็ด จำให้ตึนะคำนี้ คำนี้เป็นคำของธรรม ไม่ใช่คำสาปแช่งผู้หนึ่งผู้ใด เจ็บตรงไหนปวดตรงไหนแล้วให้เข็ด ให้แก้ไขตัดแปลง อย่าชินชาต่อความเจ็บปวด อันเป็นสาเหตุมาจากสิ่งเลวร้าย อย่าไปชินชาต่อสิ่งเลวร้ายจะเป็นความเสียหายเพิ่มเติมเข้าไปอีกไม่มีประมาณ ดีไม่ดีเมืองไทยเราจมได้ เรื่องราวก็เป็นมาตั้งแต่ปีนั้น เราจึงไม่เคยคิดเลยว่าจะได้เกี่ยวข้องกับชาติบ้านเมือง

ตั้งแต่บวชมาตั้งรัฐบาลมากที่สุด เราก็ได้ยินได้ฟังมาโดยลำดับ รัฐบาลชุดไหนก็ไม่พ้นที่จะทราบเรื่องราวได้จากบรรดาลูกศิษย์ลูกหาในวงรัฐบาลชุดนั้นๆ จนได้นั้นแหละ เพราะลูกศิษย์ลูกหามีอยู่ทุกกระทรวง เราฟังแล้วก็เฉยไม่เคยสนใจ จนกระทั่งมาถึงคราวนี้ จะทำให้จมได้จริงๆ เราจึงได้ร้องไห้ออกทีเดียวเลย ที่ร้องไห้ออกนี้ก็คือว่า คั้นเข้าไปหาดูจนกระทั่งถึงคลังหลวงเรา จะไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว เมืองไทยเราจะเหลือแต่ร่างกาย ล่อนจ้อนล่อนแฉ้นไม่มีอะไรเป็นเครื่องประดับ ให้เป็นความสง่างามและศักดิ์ศรีอันใดติดเนื้อติดตัวเลย ไม่สมควรอย่างยิ่ง

เพราะเมืองไทยเราอยู่ด้วยความมีศักดิ์ศรีดีงามตั้งแต่ปู่ย่าตายายมา อันนี้เราจะอยู่ด้วยความล่มจม ความฉิบหาย เพราะความล้มเนื้อล้มตัวของเรา อย่างนี้ไม่สมควรอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นจึงต้องพลิกใหม่ บอกตรงๆ เลยว่า เราอย่าไปตำหนิติเตียนผู้หนึ่งผู้ใด คนเมืองนอกเมืองนาโลกไหนก็ตาม ให้ตำหนิติเตียนชาวไทยเราว่าไม่เป็นท่า เป็นผู้ล้มเนื้อล้มตัวฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม การจับจ่ายใช้สอยไม่มีประมาณ ถึงขนาดที่ว่าเป็นเพชรฆาตสังหารชาติของตัวเองลงให้ล่มจม เริ่มจะล่มจม หน้าไหนมองไปมีแต่หน้าหน้าลงทะเลแห่งความล่มจมทั้งนั้นๆ

นี่เราจึงได้รื้อฟื้นขึ้นมาด้วยเป็นผู้นำ เราก็ไม่เคยคิดว่าจะเป็นผู้นำแต่ประการใดเลย แต่เมื่อเหตุผลโลกเป็นมาอย่างนี้แล้วหาทางออกไม่ได้ เพื่อจะช่วยพี่น้องชาวไทย ได้เติมกำลังความสามารถแก่ไหนก็เอา นั่นละจึงได้ออกตั้งแต่นั้นมา ก็ได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วไป ส่วนที่จะทราบแจ่มแจ้งชัดเจนก่อนเพื่อนก็คืออวัตุ มีทองคำ ดอลลาร์

เงินสด และสมบัติอื่นๆ อันใดก็ตาม นี่แจ้งชัดทั่วประเทศไทยว่าจะช่วยชาติ ก็คือจะนำอันนี้ แหละ แต่ส่วนอรรถส่วนธรรมไม่มีใครคิด เรานี้คิดไว้แล้วเต็มหัวใจ การช่วยชาติคราวนี้เป็นโอกาสอันดีงามเหมาะสม เราคิดเองนะ ชาติไทยเราจะพอมิวาสนาอยู่บ้างนั้นแหละ จะได้ธรรมะพระพุทธรูปเจ้ามากระจาย ให้พี่น้องชาวไทยเราได้รู้สึกผิดถูกชั่วดีบ้างพอประมาณ โดยลำดับลำดับ ในเวลาที่ช่วยชาติคราวนี้ เพราะจะต้องมีธรรมออกพร้อมๆ กัน

ทางวัตถุก็ประกาศทางด้านวัตถุให้ช่วยหนุนขึ้นมา ทางด้านจิตใจก็ลุ่มจมไปด้วยอำนาจของกิเลส ความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม ลืมเนื้อลืมตัวจนจะจมทั้งชาติ นี่ก็ค่อยฟื้นตัวขึ้นมา จากอรรถจากธรรมที่พระพุทธรูปเจ้าทรงสั่งสอน เราจะนำธรรมประเภทเหล่านี้แหละไปสั่งสอนคนในเวลาออกช่วยชาติบ้านเมือง เทศนาว่าการไป ธรรมก็ค่อยแทรกเข้าสู่จิตใจคนเรื่อยไป อันนี้เรานี้คิดไว้เต็มหัวใจแล้ว เป็นแต่เพียงเราไม่พูด ส่วนวัตถุนั้นโลกทั้งหลายทราบกันหมดอย่างเปิดเผย ไม่มีใครคิดก็รู้อเอง แต่ส่วนธรรมะที่จะเข้าสู่หัวใจมากน้อยนั้นโลกไม่ได้คิดแหละ เรานี้คิดเต็มหัวใจ เวลาออกก็ออกตามที่คิดเต็มหัวใจแล้วนั้น ไปที่ไหน เทศนาว่าการๆ ตลอดมา ก็มีแต่เรื่องอรรถเรื่องธรรม เรื่องให้ตื่นเนื้อตื่นตัวทางด้านวัตถุทางด้านธรรมะให้รู้เนื้อรู้ตัวอย่าฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมดังที่เป็นมานี้ จะพาให้ลุ่มจมได้อย่างแน่นอน

ก็สอนมาเรื่อยๆ จนกระทั่งถึงปีนี้เป็นเวลา ๖ ปี ธรรมะเวลานี้ท่านทั้งหลายก็พอทราบได้แล้วว่า ธรรมะที่แสดงออกนี้ตั้งแต่เริ่มแรกเทศนาว่าการในที่ต่างๆ และกลายมาเป็นพวกเทป พวกหนังสือพิมพ์ พวกวิทยุ กระจายออกไปจนกระทั่งอินเทอร์เน็ต ทั่วประเทศไทยแล้วยังไม่แล้ว ยังออกทั่วโลก เวลานี้ธรรมะยังออกกระจายอยู่ไม่หยุดไม่ถอยนะ วิทยุในสถานที่ต่างๆ ก็กำลังเริ่มตั้งขึ้นเวลานี้ จังหวัดไหนต่อจังหวัดไหนก็จะเอาวิทยุเสียงของธรรมนี้แหละออกเรื่อยๆ ไป นี่ก็พอเห็นผลพอประมาณแล้ว พี่น้องทั้งหลายเราก็ควรจะได้รู้เนื้อรู้ตัว

ในการช่วยชาติคราวนี้เป็น การช่วยชาติอันยิ่งใหญ่ เพราะพื้นจิตใจของเราที่ลุ่มจมไปตามกิเลสตัณหา ให้เข้ามาสู่อรรถสู่ธรรมพอรู้อเหตุรู้ผลชั่วบ้าง แล้วจะได้ปรับปรุงแก้ไขตนเองให้เป็นคนดี วันนี้เป็นคนดีเนื่องจากได้รับธรรมแล้ว ธรรมเตือนว่ายังงั้นนำธรรมนี้ไปเตือนตัวเอง แก้ไขตัดแปลงตัวเอง วันหน้าก็เตือน วันหน้าต่อไปก็เตือน ปรับปรุงเจ้าของเรื่อยๆ ไป ชาติไทยของเราก็จะเจริญรุ่งเรืองทั้งด้านจิตใจและด้านวัตถุ นี่เราก็ได้พยายามทำมาเต็มกำลังความสามารถ

เท่าที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ เรายังไม่เคยเห็นความบกพร่องของเราว่าพาพี่น้องทั้งหลายดำเนินไปในทางที่ผิดที่ตรงไหน ไม่ว่าทางด้านวัตถุ ได้มานี้ใครจะมาตำหนิติเตียนเราว่าเอาเงินไปถลุงที่ไหนๆ อย่างที่พวกปากสกปรก ปากอมขี้มันสกปรก เท่าฟ้อๆ เท่าเรา ว่าเงิน

เหล่านี้หลวงตาบัวเอาไปถลุงหมด เขาวางกันทั่วประเทศไทย แต่เราไม่เคยสนใจ เพราะไม่มีอะไรที่จะเชื่อมั่นตายใจได้ยิ่งกว่าธรรม เรานำธรรมมาปฏิบัติด้วยความตายใจของเรา คือความบริสุทธิ์ใจ มีเมตตาครอบไว้ตลอดไปเลย ด้วยเหตุนี้เองเมื่อสรูปความหลงแล้ว ปัจจัยทั้งหลายก็ตั้งที่เล่าให้ฟัง ทองคำก็ได้เข้าสู่คลังหลวงแล้วเวลานี้ ๑๑ ตัน ๓๗ กิโลกรัม และที่ได้จากทองคำประเภทชิมซาบนี้ก็ ๕๐ กว่ากิโลแล้ว กำลังเก็บไว้ นี้จะเข้าสู่คลังหลวงด้วยกัน ส่วนดอลลาร์ได้เข้า ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่า นี้เข้าสู่คลังหลวงแล้วทั้งนั้นด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่แตะไม่ต้องให้เป็นความเสียหายเลย ในนามเราเป็นผู้นำ

จากนั้นเงินสดประมาณสักพันล้านหมื่นล้าน นี้ออกทั่วประเทศไทยเลย ไปที่ไหนเห็นแต่สิ่งก่อสร้างๆ โรงร่ำโรงเรียน สถานสงเคราะห์ ที่ราชการต่างๆ โรงพยาบาล มีตั้งแต่วัตถุเงินทองข้าวของที่ออกจากน้ำใจของพี่น้องทั้งหลายที่รักชาตินั้นแลพากันเสียสละมา ให้เป็นการหนุนชาติของตัวเอง ไปที่ไหนจึงรู้สึกว่ามี ความราบรื่นดีงาม สิ่งก่อสร้างต่างๆ จากสมบัติเงินทองของน้ำใจพี่น้องทั้งหลายนี้ออกกระจาย ให้เป็นความเฉลี่ยเผื่อแผ่ เป็นความสุขแก่ชาติไทยของเราทุกๆ ไป นี้ก็เห็นได้อย่างชัดเจน

เราไม่มีอะไรในสิ่งเหล่านี้ ใครจะตำหนิติเตียนเราไม่เคยเชื่อใครยิ่งกว่าเชื่อธรรม เชื่อกิเลสเชื่อไม่ได้ ออกมาคำไหนอมขี้แล้วมาพูดๆ สกปรกมอมแมมไปหมดที่โจมตี พูดตรงๆ ว่าไม่มีใครละในปัจจุบันนี้ที่จะถูกโจมตีมากยิ่งขึ้นกว่าหลวงตาบัว นี้พวกอมขี้มาโจมตีหลวงตาบัว หลวงตาบัวนี้มธรรมออกแสดงต่อพี่น้องทั้งหลาย คิดดูซิว่าสมบัติเหล่านี้ทั้งหมด ชี้นำได้เลยว่า บาทหนึ่งหลวงตาไม่เคยแตะ ท่านทั้งหลายไปหาเอาซินะ ใครที่นำพี่น้องทั้งหลาย เงินทั่วประเทศของหัวใจพี่น้องทั้งหลายที่ออกมาด้วยความรักความสงวน จตุปัจจัยของตน มามอบความไว้วางใจให้แก่เรา เราก็รับสมบัติของท่านทั้งหลาย ตามที่ท่านทั้งหลายมอบความไว้วางใจให้ อย่างตายใจของเรา บริสุทธิ์ใจของเราเหมือนกัน เพราะฉะนั้นสมบัติทั้งหลายเหล่านี้จึงออกเป็นประโยชน์ทั่วถึงกันไปหมด

ใครจะมาตำหนิติเตียนแบบไหนๆ ก็ตาม เหล่านี้เป็นสิ่งที่เลวๆ ปัดออกๆ ทั้งหมด ปากอมขี้ออกมาก็เป็นขี้ ปากอมธรรมออกไปเป็นธรรม ปฏิบัติเป็นธรรม ต่างกันอย่างนี้ เราออกเป็นธรรม ปฏิบัติเป็นธรรม สอนโลกก็สอนด้วยความเป็นธรรม ไม่ได้สอนโลกด้วยมีแง่อนเล่ห์เหลี่ยมใดๆ นี้ละการนำพี่น้องทั้งหลายเราไม่เคยปรากฏเลยในหัวใจของเรา ว่าได้นำพี่น้องทั้งหลายด้วยความผิดพลาด หรือทุจริตมัวหมองในหัวใจของเรา ทั้งด้านวัตถุและด้านนามธรรม ไม่มี เราภูมิใจที่สุดในชาตินี้ที่เราได้สร้างวาสนาบารมีร่วมกันกับบรรดาพี่น้องทั้งหลายที่เคยเกี่ยวโยงกันมา

สิ่งเหล่านี้ไม่เกี่ยวโยงกันไม่ลงกันคนเรา มีบุพเพนิวาสชาติปางก่อน พวกเราทั้งหลายเคยเป็นพี่เป็นน้อง เคยเป็นเจ้าเป็นนาย เคยเป็นครูเป็นอาจารย์ เกี่ยวพันกันมา

มันจึงลงใจกัน ผู้ที่จะยอมฟังเสียงก็ลงใจฟัง ผู้ที่จะสอนที่จะนำก็พอใจนำ นี้เราก็ไม่เคยคิดไว้เลยว่าจะได้เป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย มันก็ได้มาเป็นผู้นำอย่างนี้ด้วยความเมตตาสงสารหมดเท่าไรหมด ยิ่งเท่าไรยิ่ง ไม่มีเหลือแหล่สำหรับในตัวของเราเอง จดปุจฉาที่ได้อ่านมาหน่อย ไม่ว่าส่วนรวม ไม่ว่าที่เขาถวายหลวงตาเป็นการส่วนตัว เป็นอันเดียวกันหมดเลย เราไม่เคยมีอะไรเป็นของตัวเอง ออกมานี้ออกทั่วโลกดินแดนไปหมดๆ นี่เราทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ เราแน่ใจในการดำเนินของเรา

การแนะนำสั่งสอนพี่น้องทั้งหลายโดยอรรถโดยธรรมก็เหมือนกัน ตั้งแต่ธรรมชั้นพื้นๆ ถึงวิมุตติพระนิพพาน เราสอนไปหมดแล้วเหล่านี้ ถอดออกจากหัวใจของเรา ไม่มีแง่สงสัยอันใดเลยว่าจะผิดไป เราจึงว่าเราเดินด้วยความโล่งใจทุกอย่าง ด้านวัตถุก็บริสุทธิ์ที่สุด ส่วนทุกอย่าง ด้านธรรมะเราก็บริสุทธิ์ เป็นที่แน่ใจทุกอย่างที่ถอดออกไปแสดงแก่พี่น้องทั้งหลายว่าแม่นยำๆ ตั้งแต่ธรรมชั้นต่ำถึงชั้นสูงสุดวิมุตติพระนิพพาน เอ้า ที่เราเทศน์ไปนี้ จนกระทั่งถึงวิมุตติพระนิพพาน ธรรมข้อใดที่เป็นความผิดพลาดให้ค่านมา เราบอกถึงขนาดนั้นนะ เราถอดออกจากหัวใจที่ปฏิบัติและรู้เห็นเต็มหัวใจเราแล้ว สอนออกมาด้วยความแน่ใจๆ จะผิดตรงไหน ใครเก่งกว่าธรรมพระพุทธเจ้าในหัวใจเรา เอ้า ให้ค่านมา ก็ไม่เคยมีใครค่าน เพราะเราไม่มีค่านเราแล้วใครจะมาค่านอีก

พระพุทธเจ้าไม่มีใครค่านพระองค์ ใครจะไปค่านพระองค์ได้ละ เทวดาอินทร์พรหมสามแดนโลกธาตุยอมรับเป็นลูกศิษย์ตถาคตทั้งนั้น อันนี้ใครจะไม่ยอมรับลูกศิษย์ตถาคตคือธรรมของพระพุทธเจ้ามีหรือ นี่พวกเราทั้งหลายก็ยอมรับธรรมของพระพุทธเจ้านั่นเอง จึงได้อุตสาหะพยายามตะเกียกตะกาย ชาติของเราเวลานี้รู้สึกว่่าพื้นฟูขึ้นมาก เราได้นายกดีเราบอก เช่นคุณทักษิณ เป็นคนที่ดีมากที่สุดเดียวในสายตาของหัวใจเรา เราออกด้วยธรรมไม่ใช่ชมแบบย่อๆ ยกๆ ยกย่องไปไม่มีเหตุมีผล ควรชมเราชมจริงๆ ควรตำหนิเราตำหนิจริงๆ นายกของเราคนนี้ได้ยาก เท่าที่มีนายกมาไม่รู้ก็ยุคก็สมัยเราก็กังไม่เคยเห็น แต่นายกคนนี้มีความสามารถฉลาดแหลมคมทุกด้านทุกทางทันกับโลกสงสาร จึงสมควรที่จะเป็นผู้นำของชาติไทยเราได้ ตั้งแต่ต้นมาจนถึงปัจจุบันนี้

ต่อไปนี้ก็ขอให้ท่านนายกพิจารณาเรื่องการดำเนินของตน เพราะมีภัยรอบด้านสำหรับนายกเราก็ดี มีที่คอยจะมาสุมกินๆ นายกหามาได้แทบเป็นแทบตายแล้วกว้าวนเอาไปถลุงๆ อย่างนี้มันก็มีนะในนั้นเราไม่แน่ใจนัก เพราะฉะนั้นจึงได้เตือนนายกเราอยู่เสมอ นายกนั้นเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ตามพื้นเพของท่าน แต่สิ่งที่ปลื้กย่อยที่จะมาให้เป็นความมัวหมองและเป็นความเสียหายต่อส่วนรวมคือชาติของเรานี้มันก็มีอยู่ในนั้นแหละ จึงเตือนข้อนี้เอาไว้ วันนี้พูดเพียงเท่านี้แหละ ขอให้พี่น้องทั้งหลายจดจำเอาไว้ละ นายกเรากันนี้เป็นคนดีอยู่แล้วอย่างที่ว่า

สำหรับการบ้านการเมืองนั้น ใครจะมาว่าหลวงตาบัวไปเล่นการบ้านการเมือง อย่าเอาปากอมขึ้นมาพูดมาเป่านะ หลวงตาบัวอมธรรมทั้งนั้นพูด การแนะนำสั่งสอนโลกหลวงตาบัวไม่ได้เป็นนักการเมือง เอาธรรมมาสอนโลก โลกมันสกปรก นำธรรมที่เหนือกว่าโลกแล้วมาสอนโลก จะมาว่าเล่นการบ้านการเมืองยังงัย หลวงตาบัวไม่มี ที่นี้เมื่อเวลาเรื่องราวมันค่อยจางไปๆ อย่างที่จะหย่อนบัตรผู้แทนคราวนี้ก็ดี หลวงตาบัวไม่เข้าไปเกี่ยวข้องเลย ปล่อยให้ชาติบ้านเมืองทำกันตามประเพณีหรือกฎระเบียบของชาติบ้านเมืองต่อไป เราก็ดำเนินตามกฎของธรรมเราเรื่อยไป เพราะไม่มีสิ่งเกี่ยวข้องเหมือนแต่ก่อนที่เราต้องยุ่งอยู่เสมอ ชะล้างตลอดเวลา คือเข้ามายุ่งกับเรานั้นแหละ เราสะอาดอยู่แล้ว เรื่องบ้านเมืองมันสกปรก เราจึงต้องเข้าไปชะไปล้าง แล้วเขาก็หาว่าเราไปเล่นการบ้านการเมือง

เราไม่ได้เล่นการบ้านการเมือง เราเอาน้ำที่สะอาดคือธรรมไปชะล้างการบ้านการเมืองที่มันเป็นเหมือนมูตรเหมือนคูสกปรกกรงรังให้สะอาดนี้ต่างหาก เราไม่ได้ไปเล่นการบ้านการเมือง ให้พากันเข้าใจ

เวลานี้เขากำลังจะหย่อนบัตร หลวงตาไม่ยุ่งเลย บ้านเมืองเป็นบ้านเมือง ศาสนาเป็นศาสนา เป็นคนละสัดส่วน เมื่อไม่มาเกี่ยวโยงกระทบกระเทือนกันเราก็ไม่ยุ่ง ถ้ามากระทบกระเทือนก็ยุ่ง ดังที่ผ่านมาแล้วนี้มากกระทบกระเทือนศาสนาและส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งชาติทั้งศาสนาอยู่ด้วยกันในชาติคนไทยของเรา ที่นี้เราอยู่ในท่ามกลางของคนไทย ต้องได้ช่วยเต็มเหนี่ยว ด้วยเหตุนี้เองที่เราได้เข้าเกี่ยวข้องจนกระทั่งเขาว่าหลวงตาบัวเล่นการเมือง เราไม่ได้เล่นการเมือง เราเอาน้ำสะอาดไปชะล้างของสกปรกต่างหาก พอมันสะอาดขึ้นแล้วที่นี้ปล่อยให้เขาพิจารณากันเอง หรือพูดให้เต็มยศในฐานะเราเป็นอาจารย์ของวงชาติไทยของเรา มีรัฐบาลเป็นต้น หรือเขาจะกัดกันอะไรก็แล้วแต่เขาเถอะ พูดตรงๆ ก็เราเป็นฐานะอาจารย์แล้วทำไมจะพูดกับลูกศิษย์ไม่ได้ ก็ลูกศิษย์ของเราแล้วแต่จะกัดกันเถอะนะ วังนี้เข้าใจไหม หลวงตาบัวกูนี้นำ เป็นหลวงตาบัวนำมาธรรมมาสอน ถ้าสูไม่ฟังสูจมนะ ก็เท่านั้นละนะ เอละพอ

วันนี้เทศน์หมดแล้ว เรื่องนี้เกี่ยวโยงไปทั่วประเทศชาติบ้านเมืองเราแล้วที่เราเทศน์วันนี้ละ ให้ลูกหลานทั้งหลายนำไปคิดไปอ่าน ก็จะเป็นผู้ช่วยชาติบ้านเมือง ไม่ได้หมายถึงว่าจะเป็นผู้ทำชาติบ้านเมืองให้ล่มจมนะ ให้ต่างคนต่างนำธรรมะที่หลวงตาเทศน์สอนวันนี้ไปปฏิบัติ ทำหน้าที่การงานก็ให้ตรงไปตรงมา อย่าเห็นแก่ได้แก่ร้ายแก่อำนาจบาตรหลวงป่าๆ ถื่อนๆ กัดขี้นักับผู้น้อยให้ได้รับความบอบข้ำ ผู้ใหญ่โกยกันกินๆ นี้ไม่ใช่ขายนี้พวกเพชรฆาตของประชาชน เข้าใจไหม

อย่าให้เป็นเพชรฆาต ให้เป็นเจ้าเป็นนาย เป็นผู้ใหญ่ผู้โต เป็นที่ร่มเย็นเป็นสุขนำกราบไหว้บูชาจริงๆ เหมือนพ่อเหมือนแม่กับลูกนั้นแหละ เราเป็นเจ้าเป็นนาย ประชาชน

ราษฎรก็เหมือนลูกเต้าของเรา เขามอบอำนาจให้เราเป็นผู้ใหญ่ เป็นเจ้าเป็นนาย เราก็มให้
เคารพ ให้รักประชาชนราษฎร ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วก็จะสงบร่มเย็น เรื่องเอาอำนาจปาๆ
เถื่อนๆ มานี้เสียหายมากนะ นี่พูดให้บรรดาลูกหลานทั้งหลายฟัง หลวงตานี้ไปไหนพูด
จริงๆ ตาไปไหนหูไปไหนมันจะพิจารณาไปพร้อมๆ กัน

นี่พูดให้ชัดเจนเสียเลย จะว่าไม่ค่อยเหมือนใครเรายอมรับทันที เพราะจิตดวงนี้ไม่
เหมือนใคร มองเห็นอะไรพบนี้สติปัญญา มันจะวิ่งของมันปั๊บๆ อัตโนมัตติ เป็นอัตโนมัตติ
หรือออโตเมติกอะไรก็แล้วแต่เถอะ นี่เป็นหลักธรรมชาติของจิตดวงนี้ นี่สอนท่านทั้งหลาย
ฟังชัดเจนเสียนะ ไม่ใช่พอฟังแล้วก็ถ่อถุ่นมองนี่ ดีไม่ดีหลงไปกับเขา อย่างนี้ก็มิ เพราะ
นิสัยสันดานมันเคยหลงอยู่แล้ว

ยกตัวอย่างเช่น อีตาหนึ่งมันนักคอปัน เล่นการพนันนี้เก่งจนเมียไม่เห็นเงินใน
กระเป๋าเลย เห็นไม่ได้เจอไม่ได้มันเอาไปกินหมด เมียต้องหลบต้องซ่อน ขโมยเอาเงินไป
ซุกซ่อนไว้ในที่ต่างๆ ถ้ามันมาเห็นไม่ได้นะ บักบ้ำสุรานี่มันเห็นมันเอาเลย เมียจึงเป็น
ขโมยใหญ่ เมียเลยจะตาย ที่วันหนึ่งมันจำเป็น มันจำเป็นจริง ๆ เมียจะไปจ่ายตลาด
ตัวเองไปไม่ได้ สุดท้ายก็เลยกำหนดใจเอาไว้ เรียกว่าเสียสละ วันนี้อย่างงี้ก็มอบ วางั้นเลย
มันเอาไปนี่มันจะไปซื้อของตลาด มันจะไปแบบนั้นแหละ ก็เอาเงินให้แต่ไม่ให้มากนัก เอา
ไปซื้อของตลาดนะวันนี้ วันนี้ฉันไปไม่ได้ ให้ตัวไปซื้อของในตลาด พอตัวได้ก็ยิ้มแฉ่งเลย
ไปก็พอดีไปเจอเขาเล่นพนันกันอยู่ก็ชัดพนันหมด เข้าบ้านไม่ได้สามวันกลัวเมียเขก จำได้
หรือยัง นี่ละนิสัยสันดานเป็นอย่างนี้ละ เอาละพอ มันเล่นการพนันจนได้นั้นละ

นี่เราก็จะไปธุระของเรา ธุระนี้ก็ช่วยโลกทั้งนั้นแหละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz